

W rocznicę ukoronowania dzieła reform w Polsce

Z okazji Narodowego Święta Konstytucji 3 Maja Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie Henryk Litwin wydał uroczyste przyjęcie, na które przybyli przedstawiciele instytucji państwowych, duchowieństwa, korpusu dyplomatycznego, organizacji społecznych, aktyw środowisk polskich działających na Ukrainie i w innych krajach, jak również przedsiębiorcy i dziennikarze. Zwracając się do przedstawicieli Polaków zamieszkujących Ukrainę i kraje ościenne Gospodarz przyjęcia złożył im serdeczne życzenia.

Ciąg dalszy na str. 4

Ex libris

Mapa kijowskiego CHRZEŚCIJAŃSTWA

Książę kijowski Włodzimierz I Wielki ze swoim otoczeniem, sądząc z ilustracji umieszczonej w Latopisie Radziwiłłowskim, będącym kopią średniowiecznej kroniki ruskiej przekazującej dzieje Rusi Kijowskiej, ochrzcił się w 988 r. w greckim Chersonzie na Krymie, co oznaczało też symboliczny chrzest Rusi i odąd zwalczał pogaństwo, zabiegając o zjednoczenie ruskich plemion.

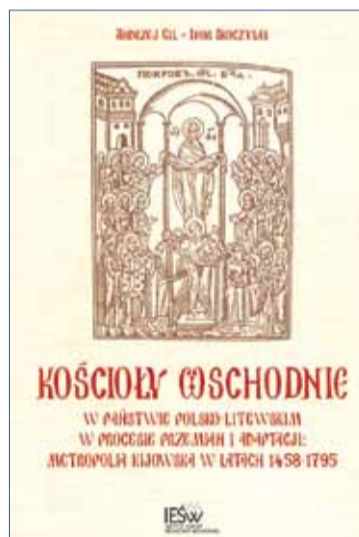
„Litewska” i „polska” Ruś oraz zamieszkujący ją Rusini nie mieli nic wspólnego z Rosją i jej tradycją oraz Rosjanami - uważają autorzy tej książki.

Dla chrześcijan wschodnich Kijów to stolica Rusi Kijowskiej, „macierz grodów ruskich”, jak na początku XII w. napisał mnich Nestor w swoim latopisie (kronice), miejsce chrztu tego państwa w 988 r. i wreszcie siedziba metropolii prawosławnej obejmującej przez kilka stuleci wschodnią Słowiańszczyznę.

Stąd Kijów to „ruskie Jeruzalem”, a w teologii i historiografii używane jest pojęcie „chrześcijaństwa kijowskiego” na podkreślenie oryginalnej tradycji eklezjalnej ukształtowanej na dzisiejszych ziemiach Białorusi, Litwy, Polski i Ukrainy. Po rosyjsku „ruski”

(руський) to rosyjski, więc Rosja od wieków stara się zawłaszczyć tradycję Rusi Kijowskiej i kijowskiego chrześcijaństwa. Zdaniem autorów tej książki, profesorów Andrzeja Gila i Ihora Skoczylasa, nastął czas, by przy tworzeniu „wizji dziejów Europy Środkowo-Wschodniej i tożsamości współczesnych Białorusinów, Litwinów, Polaków oraz Ukraińców znaleźć miejsce dla komponentu ruskiego. Jest on immanentnie powiązany z dziejami tego regionu i narodów, a jednocześnie, ze względu na jego swoiste uproszczenie i sprowadzenie go do roli czynnika rosyjskiego, nie jest szerzej analizowany i nie występuje w świadomości społecznej”.

Gil pracuje na KUL-u, Skoczylas - na Ukraińskim Uniwersytecie Katolickim we

„Kościoły wschodnie w państwie polsko-litewskim w procesie przemian i adaptacji: Metropolia Kijowska w latach 1458-1795”. Andrzej Gil, Ihor Skoczylas. Instytut Europy Środkowo - Wschodniej - Lublin - Lwów 2014.

Lwowie, placówce założonej i prowadzonej przez Ukraiński Kościół Grekokatolicki.

Pierwszy jest Polakiem, drugi - Ukraińcem. Przez wiele lat razem i osobno badali dzieje prawosławnych i grekokatolickich eparchii (diecezji) dawnej Rzeczypospolitej. Jak nikt inny znają źródła i literaturę przedmiotu, a ta praca to pierwszorzędne dzieło naukowe nie będące zarazem książką hermetyczną.

Ciąg dalszy na str. 3

Sztuka

Inspiracje rozbudzone GRUNWALDEM

„Pierwsze skojarzenie związane z bitwą pod Grunwaldem, to dziś dla każdego z nas zapewne obraz wielkiej panoramy walczących z sobą oddziałów wojsk i nacierających na siebie przeciwników. Idąc dalej, to poza wizją czysto plastyczną, jest jeszcze cała ideologia historyczno-polityczna, w której Krzyżacy prezentują szalę Zła, natomiast szalę Dobra strona dowodzona przez króla Władysława Jagiełłę i z udziałem wielkiego księcia litewskiego Witolda.

Pod Grunwaldem ważyły się losy nie tylko Polski i Litwy, ale w konsekwencji dalszej krzyżackiej ekspansji” - pisze we wstępie do katalogu wystawy „Grunwald-Art” Paweł Dzierzgowski. Dziś Grunwald dla Polaków i Litwinów, Ukraińców i Białorusinów, których przodkowie walczyli w tej bitwie, stanowi symbol męstwa i zwycięstwa.

Ciąg dalszy na str. 5

Osobny segment stanowią obrazy alegoryczne w swej symbolice, fantazyjnie barwne impresje, jak choćby praca Wioletty Jaskólskiej „Czerwień”

Nasze sprawy

Radykalne zwiększenie finansowania polskich mediów ukazujących się za wschodnią granicą Polski, odpowiadające skali wyzwań, przed jakimi stoją, było głównym postulatem sformułowanym przez uczestników konferencji „Media polskie na Wschodzie”, która odbyła się 22 kwietnia w gmachu polskiego Sejmu.

Tym razem zasadniczym jej tematem była rola polskiej prasy, radia, telewizji i portali internetowych w sytuacji wojny propagandowej, którą rozpętała Rosja Putina. Media, będące na pierwszej linii frontu, mogą stanowić skuteczną przeciwwagę dla agresywnej propagandy rosyjskiej i kształtować u swoich odbiorców obraz świata. Od ich siły zależy, czy staną się antidotum na przekaz kremlowskich propagandystów i będą w stanie realizować działania wykraczające poza środowiska polskie. Nowa sytuacja stwarza szansę dla polskiej mniejszości, ułatwiając jej integrację z narodami w krajach zamieszkania.

W spotkaniu, w którym uczestniczyło blisko 40 redaktorów mediów polskich z Ukrainy, Białorusi, Litwy oraz Łotwy, wzięli udział także: podsekretarz stanu ds. współpracy rozwojowej, Polonii i polityki wschodniej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Konrad Pawlik, przewodniczący sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą Adam

Polskie media na Wschodzie wobec rosyjskiej propagandy

Lipiński, ekspert KRRiT Andrzej Krajewski oraz liczni reprezentanci mediów działających w Polsce, m.in. TVP Polonia czy Polskiego Radia.

Stan polskich mediów na Ukrainie w czasie transformacji i działań wojennych przedstawił Jerzy Wójcicki, redaktor naczelny „Słowa Polskiego”. Zygmunt Klonowski, wydawca gazety „Kurier Wileński”, mówił o roli mediów w rozwiązywaniu problemów w stosunkach między polską mniejszością a rządami kraju zamieszkania. Prezes rady naczelnej Związku Polaków na Białorusi Andżelika Borys zrelacjonowała, jaki wpływ na polskie media na Białorusi ma wzrost napięcia w regionie. Z jej słów wynikało, że mimo pozorowanej zmiany polityki Łukaszenki na bardziej proeuropejską, pozostaje ona autorytarna. Z kolei redaktor naczelny pisma „Polak na Łotwie”, prezes Związku Polaków na Łotwie Ryszard Stankiewicz mówił o mediach polskich wobec polskiej mniejszości na Łotwie.

Wszyscy prelegenci zauważyli w swoich krajach wzrost rosyjskich inwestycji w media, mający na celu propagowanie w świadomości mieszkańców innych krajów wizji „russskowi mira” oraz ciągle zagrożenie

rosyjską inwazją także na kraje bałtyckie. Zygmunt Klonowski przypomniał słowa Lecha Kaczyńskiego, które ten wypowiedział w Gruzji w 2008 roku, prognozując rychły atak Rosji na Ukrainę i kraje ościenne.

Polskie media wychodzące na Białorusi, Ukrainie Litwie i Łotwie mogą się okazać skutecznym instrumentem realizacji polskiej polityki wschodniej. Jednak by mogły stanowić przeciwwagę dla rosyjskich mediów w rodzaju „LifeNews” czy „Russia Today”, muszą mieć większe wsparcie polskiego rządu. Dlatego w drugiej części konferencji, która była poświęcona sprawom związanym z działalnością Federacji Mediów Polskich na Wscho-

dzie, organu reprezentującego wszystkie redakcje polskie działające za wschodnią granicą Polski, podniesiono sprawę zwiększenia ich dotowania, zwłaszcza mediów ukazujących się na Łotwie.

Członkowie Federacji przyjęli dwie uchwały. W pierwszej oczekują ze strony państwa polskiego radykalnego zwiększenia zakresu finansowania mediów polskich na Wschodzie, odpowiadającego skali wyzwań, które przed nimi stoją. W drugiej postulują włączenie mediów polskich na Łotwie do dwuletniej perspektywy finansowania, analogicznie do innych mediów polskich na Wschodzie, oraz wprowadzenie zasady, że mediami polskimi na Łotwie

zajmuje się jeden operator, tak jak w przypadku innych mediów polskich na Wschodzie.

Owe postulaty zostały przekazane sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą, senackiej Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą oraz polskiemu MSZ, które - jak podkreślił prezes Fundacji Wolność i Demokracja - podejmują kluczowe decyzje w przyznawaniu środków i dotacji dla środowisk polskich poza granicami kraju.

Organizatorem konferencji „Media polskie na Wschodzie” była sejmowa Komisja Łączności z Polakami za Granicą oraz Fundacja Wolność i Demokracja.

Jerzy WÓJCICKI

ZMARŁ ADOLF KONDRACKI

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 25 kwietnia 2015 zmarł w Kijowie odnowiciel i apologeta ruchu polskiego na Ukrainie wieloletni członek kolegium redakcyjnego naszej gazety dr Adolf Kondracki.

Adolf Kondracki urodził się 17 maja 1934 r. w Charkowie w rodzinie ukraińskich Polaków. W 1937 roku jego ojcu, na podstawie sfabrykowanego oszczerczego donosu, zarzucono szpiegostwo na rzecz Polski i Japonii i przysądzone najwyższy wymiar kary. Rodzinie udało się uniknąć deportacji na Syberię dzięki ucieczce z wysyłkowego punktu. Ojca rehabilitowano w 1957 roku, zaś pozostałych członków rodziny dopiero w 1994 roku.

50 lat Jego wydajnej pracy naukowej, jak też aktywnej działalności w sferze zarządzania, owocowały obfitym dorobkiem - publikacją ponad 1000 prac w krajowych i zagranicznych wydawnictwach, poruszających dziedziny historii Ukrainy i Polski, archeografii, bibliografii, dokumentalistyki, kartografii, krajoznawstwa, wychowania fizycznego i sportu. W roku 1975 obronił pracę doktorską. Z młodych lat jego pasją był sport - jeszcze w 1958 roku otrzymał tytuł Mistrza Turystyki.

Był autorem idei, uczestnikiem i prelegentem sześciu naukowo-praktycznych międzynarodowych i wszechukraińskich konferencji, m.in. poświęconych problemom obrony praw osób represjonowanych i udoskonaleniu ustawodawstwa w tej

kwestii, trudnym tematom związanym z tragedią wołyńską, jak też zagadnieniem dotyczącym położenia polskich rodzin na Ukrainie.

Jako człowieka o dużym autorytecie wybierano go do kierowniczych organów na I-XVII Kongresach Związku Polaków na Ukrainie. Pracował w projekcie „Z polskich rodzin” Współ z dr hab. Henrykiem Strońskim stał u źródeł Zrzeszenia Polskich Naukowców Ukrainy.

Szczególnie konstruktywnie przejawiała się Jego działalność społeczno-polityczna w ostatnim dwudziestolecu. Trzykrotnie pełnił funkcję kierownika społecznej organizacji „Kijowski Związek Więźniów Politycznych i Ofiar Represji”. W 2003 roku na konferencji sprawozdawczo-wyborczej Międzynarodowego Stowarzyszenia Ofiar Totalitaryzmu Krajów WNP - został wybrany Wiceprezydentem tej organizacji.

Na stanowisku zastępcy przewodniczącego, a z czasem sekretarza stałej Komisji Rady Miejskiej Kijowa ds. Nowacji Praw Rehabilitowanych, prowadził szeroką pracę organizacyjną, skierowaną na rehabilitację obywateli Ukrainy, którzy ucierpieli od represji politycznych. To on zainicjował ustanowienie pamiątkowego znaku ku czci ofiar politycznych represji obok Międzynarodowego Centrum Kultury i Sztuki w obrębie Kreszczatyku. Aktywnie popierał starania o odpowiednie państwowe uhonorowanie miejsc masowych pochówków ofiar politycznych represji w podkijowskiej Bykowni, gdzie spoczywa również Jego ojciec.

Nosił zaszczytny tytuł „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Za istotny udział we wzmacnianiu kontaktów polsko-ukraińskich odznaczono Go Orderem Krzyża Grunwaldu. Za wielostronną działalność wyróżniony został wieloma medalami i odznaczeniami państwowymi Polski i Ukrainy.

Całkiem niedawno z rąk Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi RP za wybitne zasługi w popularyzowaniu polskiej historii i kultury, za działalność na rzecz środowiska polonijnego na Ukrainie.

Łącząc się w bólu z Rodziną i Bliskimi składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Kijowskie Polskie Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe im. Adama Mickiewicza
Zarząd Główny Związku Polaków na Ukrainie
Kolegium Redakcyjne „Dziennika Kijowskiego”

Mapa kijowskiego CHRZEŚCIJAŃSTWA

Ciąg dalszy ze str. 1

Moim zdaniem to najlepsza monografia tytułowego zagadnienia oraz jedna z najważniejszych książek o dziedzictwie Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Autorzy podejmują polemikę z ustalonymi poglądami w historiografii polskiej, ukraińskiej i rosyjskiej, przedstawiając własne spojrzenie na

Ukraińcy i Białorusini, a także spora część populacji obecnych Polaków. Rusią bywała także Moskwa, jednak nie carska, lecz książęca, szukająca swej nowej, antykijowskiej tożsamości (...). Wspólnota religii (prawosławie) i tradycji (Kijów) początkowo stwarzała przesłanki zachowania jedności (od XII w. już raczej mitycznej). Jednakże dalsze wydarzenia, przede wszystkim podbój przez Moskwę ziem

Kijów to „ruskie Jeruzalem”, a w teologii i historiografii używane jest pojęcie „chrześcijaństwa kijowskiego” na podkreślenie oryginalnej tradycji eklezjalnej ukształtowanej na dzisiejszych ziemiach Białorusi, Litwy, Polski i Ukrainy. Po rosyjsku „ruski” (русский) to rosyjski, więc Rosja od wieków stara się zawłaszczyć tradycję Rusi Kijowskiej i kijowskiego chrześcijaństwa.

wiele kluczowych wydarzeń, w tym unię brzeską, powstanie Chmielnickiego czy rolę Cerkwi unickiej w XVIII w. Gil i Skoczylas podnoszą znaczenie „mapy mentalnej” jako klucza do zrozumienia fenomenu trwania metropolii kijowskiej i kijowskiego chrześcijaństwa pomimo zmieniającej się przynależności państwowej terytoriów, które obejmowała, a także wielkich zmian demograficznych oraz społecznych zachodzących na przestrzeni tysiąclecia.

Piszą: „Mapa mentalna” metropolii kijowskiej pokazuje, że „litewska” i „polska” Ruś oraz zamieszkujący ją Rusini nie ma/nie mają nic wspólnego z Moskwą/Rosją i jej tradycją oraz ruskimi/Rosjanami. Stanowiła byt samoistny i oryginalny, a jej spadkobiercami byli świadomi swej odrębności

wschodnioruskich, złamały nawet tę idealistyczną jedność.

Od przełomu XIV i XV wieku na wschodzie Europy są już dwie odrębne przestrzenie wschodniosłowiańskie: „postkijowska”, podzielona między Litwę i Polskę, oraz moskiewska, nabywająca szereg odrębnych cech prowadzących do powstania innego typu społeczeństwa, rządzącego się odrębnymi prawami i obyczajami. Podział ten doprowadził do wykształcenia się dwóch narodów: ruskiego (Mało- i Białoruskiego) oraz rosyjskiego (Wielkoroskiego).

Zawarcie w 1596 r. kościelnej unii brzeskiej doprowadziło do podziału chrześcijaństwa kijowskiego na odłam prawosławny i unicki (grekokatolicki). Zarazem jednak w ogniu sporów teologicznych nastąpił renesans prawosławia, szczególnie intensywny w okresie

Ex libris
rządów metropolity Piotra Mohyły (1632-47). Wówczas też powstał najdojrzalszy projekt „zjednoczenia prawosławnej Rusi z Rusią unicką”, który pogrzał wybuch powstania Chmielnickiego. Unię brzeską autorzy oceniają jako udaną próbę wpisania Cerkwi w nurt przemian kulturowo-religijnych z jednoczesnym zachowaniem podstawowych elementów kijowskiego dziedzictwa.

Zdaniem Gila i Skoczylasa ostatnie trzy dekady XVII w. i pierwsze ćwierćwiecze wieku XVIII to „złota doba” Cerkwi unickiej. W aspekcie narodowym i kulturowym sukces unickiego odrodzenia polegał przede wszystkim na organizacyjnym zjednoczeniu „narodu ruskiego” pod egidą Cerkwi. Politycznym rezultatem tej odnowy było pełniejsze utożsamienie (okcydentalizacja) Cerkwi katolickiej obrządku wschodniego z kulturą i społeczną strukturą sarmackiej Rzeczypospolitej.

A powstanie Chmielnickiego? Bilans jest zdecydowanie niekorzystny - tak dla kozaczyzny, jak i dla państwa polsko-litewskiego. Z jednej strony powstanie i późniejsze wojny spowodowały regres demograficzny, ekonomiczny i kulturowy (...), z drugiej dały początek procesom wasalizacji ziem ukraińskich i uzależnienia Rzeczypospolitej od państw sąsiednich, skutkującym utratą ziem wschodnich (na rzecz Rosji) i południowo-wschodnich (na rzecz Turcji).

Praca jest istotnym głosem w dyskusji na temat przeszłości, a także przyszłości ziem wchodzących niegdyś w skład Rusi Kijowskiej i Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

Miroslaw CZECH

Gospodarstwa domowe

Polacy będą szybko bogacić się

Według najnowszego światowego raportu Economist Intelligence Unit Polska znalazła się w pierwszej dziesiątce krajów z perspektywą najwyższego wzrostu liczby gospodarstw domowych, które będą posiadały majątek wyceniany na minimum 400 tysięcy złotych.

W Polsce jest obecnie ponad 700 tys. gospodarstw domowych, których majątek wyceniany jest na minimum 400 tys. zł. Natomiast maksymalnie do 8 mln zł. W ciągu najbliższych lat, do 2020 roku, przewiduje się, że liczba tych gospodarstw wzrośnie do ponad 2 mln. Jest to jeden z najszybszych przyrostów gospodarstw tzw. osób budujących nowe majątki.

Z badania wynika, że 8 na 10 osób z tej grupy do wszystkiego doszła sama. Zaledwie 3 proc. z grona tych osób deklaruje, że odziedziczyło majątek. Budujący nowe majątki obalają stereotypy. To specjaliści i przedsiębiorcy, którzy swój rozwój zawdzięczają ciężkiej pracy i filantropii.

Polska pozostaje jednym z dziesięciu najsilniejszych motorów tego globalnego trendu. Obok „azjatyckich tygrysów” i Węgier, Polska jest siódma pod względem potencjału wzrostu grupy budujących nowe majątki.

Główny cel, jaki te osoby sobie stawiają, inwestując, to pomnożenie majątku, aby móc go pozostawić najbliższemu. Dopiero drugi cel, to jest pomnażanie dla samego pomnażania. Są to osoby bardzo odpowiedzialnie społecznie. Według badań ponad 97 proc. tych osób bardzo często oddaje środki na różnego rodzaju akcje charytatywne.

Planowanie wydatków

Postawy Polaków wobec oszczędzania

Wydatki z półrocznym wyprzedzeniem planuje tylko co czwarty Polak, a o zakupach w perspektywie roku myśli jeszcze mniejszy odsetek - wynika z badania Fundacji Kronenberga przy Citi Handlowym.

Większość Polaków nie tylko nie oszczędza, ale żyje w sposób, który łatwo może doprowadzić do nadmiernego zadłużenia. 38 proc. Polaków planuje swoje wydatki jedynie w perspektywie miesiąca.

Ponad połowa badanych Polaków (56 proc.) każdego miesiąca wydaje wszystko to, co zarabia. Z kolei 5 proc. wydaje nawet więcej niż zarabia i aby załatać dziurę w domowym budżecie, decyduje się na korzystanie z tzw. chwilówek (prac doraźnych).

Nekrolog

Do końca swych dni był obecny w życiu społecznym i politycznym

Władysław BARTOSZEWSKI
zmarł nagle, wieczorem
24 kwietnia 2015 roku
w wieku 93 lat w Warszawie.

Historyk, żołnierz Armii Krajowej, uczestnik Powstania Warszawskiego, więziony w Auschwitz i więzieniach komunistycznych. Już w wolnej Polsce, był ministrem spraw zagranicznych, doradcą rządu Platformy Obywatelskiej, pisarzem, publicystą i działaczem społecznym. Jego receptą na życie, było bycie umiarkowanym realistą-optimistą. Czuł ogromną sympatię dla życia. Napisał około 40 książek, m.in. „Warto

być przywoitym”, „Dni walczącej Warszawy. Kronika Powstania Warszawskiego” i „Metody i praktyki Bezpieki

w pierwszym dziesięcioleciu PRL”.

Zmarły uosabiał gotowość do pojednania, zwłaszcza z

Israelem i Niemcami. Należał do „Solidarności” i już w niepodległej Polsce, w l. 1990-95, był ambasadorem w Austrii. Był też do reszty oddany Platformie Obywatelskiej. Przekonywał, że jedynym wyborem, który służy Polsce jest oddanie głosu na tę właśnie partię, a „kto zdecyduje inaczej, decyduje na własną odpowiedzialność”.

Znany był z ciętego języka i ostrych sądów, stąd spotykał się również z krytyką, głównie partii opozycyjnej, Prawo i Sprawiedliwość, której nigdy nie szczędził złośliwości. Dlatego kiedy pojawiał się publicznie, zwłaszcza z okazji uroczystości związanych z rocznicą

Powstania Warszawskiego, ale nie tylko, był wygwizdywany i wybuchany.

Otrzymał wiele nagród i odznaczeń, m.in. Order Orła Białego, Krzyż Wielki Orderu Zasług RFN, papieski Order św. Grzegorza Wielkiego, Krzyż Wielki Zakonu Rycerskiego i Szpitalnego św. Łazarza z Jerozolimy. Przez Instytut Jadwa-Szem uhonorowany został też tytułem Sprawiedliwego Wśród Narodów Świata. Wchodził w skład Kapituły Orderu Orła Białego i wybrany był jej kanclerzem.

Red. Mariusz Medard
PIELKA

W rocznicę ukoronowania dzieła reform w Polsce

Podziękowania i kwiaty Pani Poseł Małgorzacie Gosiewskiej wręcza prezes Związku Polaków na Ukrainie Antoni Stefanowicz

Ciąg dalszy ze str. 1

W części przemówienia poświęconej genezie święta JE Henryk Litwin zaznaczył, że Konstytucja 3 Maja wprowadzała zupełnie nowy ustrój, który dawał państwu polskiemu szansę na szybki rozwój oraz, że była ona jednoznacznym wypowiedzeniem się za suwerennością, nieograniczoną niezawisłością. Mówiąc o dalszym rozwoju wydarzeń, o Konfederacji Targowickiej - spisku magnackim, uczestnicy którego, zasłaniając się pięknymi hasłami, deklarując patriotyczne uczucia, faktycznie doprowadzili do zdławienia reform Sejmu Czteroletniego i całkowitej utraty niepodległości Pan Ambasador podkreślił: „Ta lekcja historii jest wypukleniem zasady, że suwerenność jest warta najwyższych ofiar, zaś zgoda na pozorną, niepełną suwerenność jest zabójcza i prędzej, czy później prowadzi do kompletnej niewoli”.

„Przyjaźń, wzajemna solidarność i wsparcie - to kryteria, których teraz powinniśmy się dotrzymywać” - zaznaczyła, kontynuując temat Poseł na Sejm Małgorzata Gosiewska - organizatorka szeregu akcji charytatywnych na Majdanie.

Zwracając się do Polaków zamieszkujących Ukrainę przekazała serdeczne pozdrowienia w imieniu przewodniczącego sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą Adama Lipińskiego oraz prezesa PiS Jarosława Kaczyńskiego.

KOS

(Zdjęcia: A. Płaksina)

Za Wolność – Waszą i Naszą!

W Winnicy uczczono rocznicę sojuszu

25 kwietnia w Winnicy odbyły się Centralne Obchody 95. Rocznicy Polsko-Ukraińskiego Sojuszu 1920 roku. W stolicy Podola zebrali się przedstawiciele ukraińskich i polskich środowisk historycznych, przedstawiciele władz wszystkich szczebli, polskich organizacji z dwóch obwodów - winnickiego i chmielnickiego oraz mediów, by przypomnieć te bardzo ważne dla polsko-ukraińskich stosunków wydarzenia, które miały miejsce na terenach od Kijowa do Warszawy w 1920 roku, naznaczone obecnością Marszałka Naczelnego Józefa Piłsudskiego.

W ramach uroczystości na Uniwersytecie Technicznym odbyły się obrady „okrągłego stołu” pt. „Braterstwo broni. Polsko-Ukraiński Sojusz 1920 r.” z udziałem znanych historyków z Polski oraz Ukrainy (JE Ambasador RP Henryk Litwin, płk WP Tadeusz Krząstek, dr Andrij Rukkas, mec. Henryk Grocholski i inni).

Tematyka wystąpień prelegentów była przeróżna - od bardzo szczegółowego opisu walki pod Komarowem (bardziej znanej jako walki pod Zamościem), którą z polsko-ukraińskiej strony dowodził ukraiński generał Marko Bezruczko do exodusu polskiej ludności z Podola po przewrocie bolszewickim, o czym opowiedział Henryk Grocholski - prezes Związku Szlachty Polskiej z Warszawy.

W ramach obchodów na centralnym placu miasta przy magistracie otwarto wystawę „Za Wolność Naszą i Waszą” (gościnnie wypożyczoną przez Kurier Galicyjski) z udziałem władz obwodu i miasta oraz licznej grupy miejscowych Polaków. Na centralnym placu miasta przy magistracie otwarto wystawę „Za Wolność Naszą i Waszą”.

W winnickim kinie „Родина” odbył się pokaz filmu „Trudne partnerstwo” z udziałem płk Tadeusza Krząstka, jednego z jego twórców. Dzięki temu filmowi, który bardzo realistycznie a czasami nawet dość samokrytycznie ocenia pomoc państwa polskiego dla ukraińskich przyjaciół, widzowie dowiedzieli się o kulisach stosunków Piłsudskiego z Naczelnym Atamanem Petlurą, licznych grobach żołnierzy WP na Ukrainie i ukraińskich żołnierzy URL na terenie Polski. Szczególnie ciekawie twórcy filmu opowiedzieli o II Zimowym Pochodzie petlurowskich wojsk, stacjonujących w Polsce, na okupowaną przez bolszewików Ukrainę. W 1921 roku pięć tysięcy Ukraińców zdołało dotrzeć aż na przedpola Kijowa, niestety znaczna ich część zginęła w walce z przeważającymi siłami bolszewickimi.

Organizatorami Centralnych Obchodów 95. rocznicy Polsko-Ukraińskiego Sojuszu w Winnicy byli SP „Kresowiaczy”, Stowarzyszenie „Historia Winnicy”, KG RP w Winnicy oraz Rada Miasta.

Źródło: „SŁOWO POLSKIE”

W 74. rocznicę śmierci Mariusza Zaruskiego, na cmentarzu Memoriał w Chersoniu odbyła się skromna uroczystość dla uczczenia pamięci Generała. Przygotowania do uroczystości zaczęły się wcześniej: od uporządkowania grobu i jego otoczenia.

W hołdzie pionierowi polskiego żeglarstwa

Członkowie OTP „Polonia” umyli pomnik, wyremontowali płyty chodnikowe wokół pomnika, pomalowali słupki, posprzątały teren.

W rocznicę śmierci ksiądz Dariusz Bała, proboszcz para-

fii katolickiej, odprawił krótką mszę świętą, a członkowie OTP „Polonia” złożyli kwiaty na mogile wybitnego Polaka.

Generał brygady WP Mariusz Zaruski był pionierem polskiego żeglarstwa, założycie-

lem Ligi Morskiej i Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Jako wielki polski patriota znalazł się dwukrotnie w chersońskim więzieniu.

Wiele jest mogił polskich na ukraińskiej ziemi, wiele jest ich

rozsianych po całym świecie - wszędzie tam, gdzie Polacy walczyli „Za wolność waszą i naszą”. Niech spoczywają w pokoju i trwają w naszej pamięci.

Barbara WŁODARCZYK

(Nauczycielka

języka polskiego przy OTP „Polonia”)

Inspiracje rozbudzone GRUNWALDEM

Sztuka

Ciąg dalszy ze str. 1

Tej to właśnie bitwie poświęcony został, otwarty 27 kwietnia w Kijowie międzynarodowy projekt historyczno-artystyczny „Znów razem”, zorganizowany przez Instytut Polski w Kijowie, Ambasadę Polski na Ukrainie, Ambasadę Litwy na Ukrainie, Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Centrum Edukacji

państwowych z Polski, Litwy i Ukrainy.

W przemówieniu na inauguracji projektu zastępca Ambasadora Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie Dariusz Górczyński powiedział m. in.: „Сьогодні ми зібралися в колі друзів України, в перлині української культури - Національному заповіднику Софії Київській, яка прийняла виставку «Грюнвальд-Арт». Ми - нащадки тих,

Gość z Litwy - legendarny przywódca odrodzenia litewskiej niepodległości Vytautas Landsbergis

i Inicjatyw Kulturalnych w Olsztynie, Narodowe Muzeum „Софія Київська”, Galerię „KalytaArtKlub” i magazyn „Antyki”.

Na uroczystość otwarcia wystawy”, którą prowadziła dyrektor Instytutu Polskiego Kijowie - Ewa Figiel, zebrało się wielu działaczy kultury i dostojników

яки 600 років тому здобули перемогу над силою, котру в середньовіччі здавалося неможливо подолати. Думаю, що це дуже символічно, адже ці історичні художні імпресії нагадують, що спільними зусиллями можливо досягти як величезних успіхів, так і величезних перемог”.

Motywy powtarzającym się w wielu obrazach są rycerze - oto woje wśród sztandarów - niczym szkic zrobiony na miejscu bitwy, autorstwa Grzegorza Wnęki

Goście i gospodarze wystawy

Ambasador Republiki Litewskiej na Ukrainie Marius Janukonis podkreślił, że upamiętnienie Bitwy pod Grunwaldzkiej wnosi znaczący wkład w budowę cało-

Janusz Smoliński - Sekretarz Województwa Warmińsko-Mazurskiego

kształtu pamięci historycznej Litwinów, Polaków, Ukraińców i Białorusinów.

Przypominając, iż w bitwie tej walczyli praszczurowie Ukraińców serdeczne życzenia wielkiego szczęścia naszym narodom złożył legendarny przywódca odrodzenia litewskiej niepodległości, przewodniczący Sejmu Restytucyjnego Litwy, profesor muzykologii Vytautas Landsbergis.

Janusz Smoliński - Sekretarz Województwa Warmińsko-Mazurskiego podziękował organizatorom, a w szczególności Konsulowi Generalnemu Rafałowi Wolskiemu za to, iż po ekspozycji w salonach Brukseli, Berlina, Kaliningradu, Kowna i Trok wystawa ta zawitała wreszcie do Kijowa. Poinformował też, że w ostatnie lata wzbogaciła się ona o wspaniałe prace twórców z Ukrainy.

Ekspozycja wystawy w Kijowie składa się głównie z dwóch międzynarodowych wystaw z Litwy i Polski. Litwa przedstawiła wystawę zatytułowaną: „Pamięć o zwycięstwie pod Grunwaldem”, z Pałacu

Marzena Huculak. „Duchy Grunwaldu”

Władców w Wilnie, zaś z Polski do Kijowa przybyła kolekcja prac z plenerów malarskich „Grunwald - art.”, pierwszy, z których zorganizowany był

jeszcze w dalekim 2009 roku w Gierwałdzie, miejscowości położonej niedaleko Pól Grunwaldzkich.

Projekt „Znów razem” potrwa do 31 maja. Towarzyszyć mu będą spotkania i dyskusje. 28 kwietnia specjaliści z wileńskiego Pałacu Władców oraz Centrum Edukacji i Inicjatyw Kulturalnych w Olsztynie dzielili się swym doświadczeniem z ukraińskimi muzealnikami. 29 kwietnia odbędzie się pokaz litewskiego filmu historyczno-dokumentalnego „1410. Grunwald znany i nieznan”. W maju zostaną zorganizowane 3 warsztaty twórcze dla dzieci i młodzieży, które poprowadzą malarze z Litwy, Polski i Ukrainy.

Stanisław PANTELUK

(Zdjęcia: Andżelika PŁAKSINA)

Ceremonię otwarcia wystawy prowadziła dyrektor Instytutu Polskiego Kijowie Ewa Figiel

Jeden z organizatorów projektu Konsul Generalny RP w Kijowie Rafał Wolski wśród zwiedzających wystawę

Spotkania z Adamem

28 czerwca 1794 r. w Warszawie dokonano publicznej egzekucji pozostałych przywódców konfederacji targowickiej i ludzi posądzonych o zdradę – na szubienicach zawisli: biskup wileński Ignacy Massalski, kasztelan przemyski Antoni Czetwertyński, poseł do Turcji Karol Boscamp-Lasopolski, szambelan Stefan Grabowski, instygator (dzis. prokurator) koronny Mateusz Roguski, szpieg rosyjski Marcei Piętka, adwokat Michał Wulfers, instygator sądów kryminalnych Józef Majewski.

30 czerwca na teren województw krakowskiego, sandomierskiego i lubelskiego wkroczył korpus wojsk austriackich; 7 lipca Austriacy zajęli Lublin.

10 lipca płk Walenty Kwaśniewski odparł atak na Kolno wojsk pruskich gen. Heinricha Günthera, oddział pruski gen. Friedricha Göcklinga rozbił nad jeziorem Rajgrodzkim powstańców Józefa Więckowskiego, dywizja gen. Stanisława Mokronowskiego starła się z Prusakami pod Błoniem, a dywizja gen. Józefa Zajączka walczyła tego dnia z wojskami rosyjskimi pod Gołkowem.

W okresie 13 VII – 6 IX 1794 trwał oblężenie Warszawy przez wojska rosyjskie i pruskie. Korpus rosyjski pod wodzą gen. Iwana Fersena blokował miasto od południa, natomiast Prusacy (w obecności króla Fryderyka Wilhelma II) atakowali od północy. Ci ostatni 27 VII zajęli Wolę bronioną przez gen. Józefa Zajączka.

25 sierpnia po zaciętych walkach Prusacy zdobyli Szwedzkie Góryki bronione przez księcia Józefa Poniatowskiego; tegoż dnia padł Wawrzyszew.

28 VIII załamało się silne natarcie pruskie na Olszynę powązkowską bronioną przez gen. Jana Henryka Dąbrowskiego, wspartego przez Kościuszkę. Był to ostatni wielki szturm na pozycje polskie.

W toku walk na przedpolach Warszawy wojsko pruskie stopniało do 18 tys. Straciło prawie połowę stanu wyjściowego. W nocy 5/6 września wojska pruskie i rosyjskie odstąpiły od Warszawy. Prusacy odeszli do Wielkopolski, a Rosjanie za Pilicę.

W dniach 19-20 VII 1794 korpus rosyjski gen. Bohdana Fiodorowicza Knorringa oblegał Wilno. Miasta bronił gen. Jerzy Franciszek Grabowski, dysponujący oddziałem liczącym zaledwie 350 żołnierzy regularnych i ok. 1000 mieszczan uzbrojonych w kosy i piki. Mimo wielkiej przewagi Rosjanom nie udało się zdobyć miasta. Zażarcie atakowano Ostrą Bramę, ale wieści o nadciąganiu polskiej odsieczy skłoniły napastników do wycofania się. Adam Mickiewicz poświęcił temu wydarzeniu następujące słowa w „Panu Tadeuszu”:

1000 lat między Dnieprem i Wisłą (53)

„Która stojąc na świętej
Ostrej Bramy szczyt
Widziała, jak Dejew
moskiewski jenerał,
Wchodząc z pułkiem kozaków
już bramę otwierał
I jak jeden mieszczanin,
zwany Czarnobacki,
Zabił Dejowa i zniósł
cały pułk kozacki”.

A oto kalendarium pozostałych zdarzeń insurekcji kościuszkowskiej:

♦ 2 VIII 1794 dywizja Karola Sierakowskiego odniosła zwycięstwo nad Rosjanami w bitwie pod Słonimem;

♦ 11 VIII zmarł prymas Michał Poniatowski;

♦ 12 VIII skapitulowało Wilno;

♦ 19-23 VIII Kościuszko powołał Sąd Kryminalny Wojskowy z gen. Józefem Zajączkiem jako prezesem;

♦ 21 VIII do insurekcji przystąpiła Wielkopolska;

♦ 6 IX Rosjanie i Prusacy zrezygnowali z oblegania Warszawy;

♦ 11 IX Sąd Kryminalny Wojskowy skazał biskupa chełmskiego Wojciecha Skarszewskiego na karę śmierci; dwa dni później Kościuszko zamienił ten wyrok na dożywotnie więzienie;

♦ 17 IX klęska dywizji Karola Sierakowskiego w bitwie pod Krupczycami z korpusem

Kościuszko pada ranny w bitwie pod Maciejowicami. Jan B. Piersch

gen. Aleksandra Suworowa; korpus rosyjski uzyskał wolną drogę na Brześć;

♦ 18 IX Rada Najwyższa Narodowa postanowiła zamienić pospolite ruszenie włościan

Kościuszko dostał się do niewoli rosyjskiej; uwięziony w twierdzy pietropawłowskiej w Petersburgu;

♦ 12 X Rada Najwyższa Narodowa ogłosiła naczeln-

powstańcze broniące Warszawy;

♦ 8 XI naczelnik Tomasz Wawrzecki opuścił Warszawę; wojska austriackie zajęły Radom;

♦ 9 XI wojska rosyjskie uroczyście wkroczyły do Warszawy; - 16 XI 1794 roku pod Radoszycami nastąpiło ostateczne rozwiązanie oddziałów powstańczych przez naczelnika Tomasza Wawrzeckiego i kapitulacja przed gen. Fiodorem Denisowem.

24.X.1795 r. Rosja, Prusy i Austria dokonały III rozbioru Polski. Szczególnie „subtelne” życzenie spopielenia Polski

Rzeź Pragi. Aleksander Orłowski

na pobór, wyznaczając pobór 1 rekruta z 10 dymów i jednego konia jeźdźnego z 50 dymów;

♦ 19 IX gen. A.Suworow pokonał K.Sierakowskiego w bitwie pod Terespołem; tegoż dnia Tadeusz Kościuszko walczył w Siedlcach;

♦ 25 IX gen. Jan Henryk Dąbrowski wkroczył do Gniezna, a 25.IX tenże generał pokonał Prusaków w bitwie pod Łabiszynom;

♦ 2 X gen. Jan Henryk Dąbrowski zdobył Bydgoszcz;

♦ 4 X rosyjski korpus gen. Iwana Fersena przeprowadził się na prawy brzeg Wisły;

♦ 9-10 X dokonywano koncentracji wojsk powstańczych na Podzamczu;

♦ 10 X w bitwie pod Maciejowicami ranny Tadeusz

nikiem postania Tomasza Wawrzeckiego*;

♦ 14 X gen. Jan Henryk Dąbrowski rozpoczął odwrót z Wielkopolski;

Widok biblioteki Załuskich. Zygmunt Vogel

♦ 19 X Rada Najwyższa Narodowa powołała na wniosek naczelnika Tomasza Wawrzeckiego Radę Wojenną, na której czele stanął naczelnik;

♦ 22.X wycofujący się korpus gen. Dąbrowskiego sforsował Bzurę i zatrzymał się w Brochowie;

♦ 4XI wojska gen. Aleksandra Suworowa i gen. Iwana Fersena ruszyły na Warszawę; po zdobyciu szturmem Pragi Rosjanie dokonali rzezi ludności; tegoż dnia wojska pruskie zajęły Ostrołękę;

♦ 5 XI skapitulowały wojska

wyraziła caryca Katarzyna II w oświadczeniu wystosowanym do grabieżczych współników 22.VII.1794 roku: „nadszedł czas, aby trzy dwory podjęły kroki nie tylko dla ugaszenia ostatniej iskry pożaru, który wybuchł w sąsiednim kraju, lecz także dla zapobieżenia, aby kiedykolwiek jeszcze z popiołów powstał nowy płomień”.

W ciągu 8 miesięcy powstania, strona polska zmobilizowała do walki około 150 tys. ludzi, z tego blisko 100 tys. do służby w oddziałach regularnych, 50 tys. służyło w milicji i pospolitym ruszeniu. W obozach i w powstańczych oddziałach liniowych przebywało 70 tys. ludzi. Na Syberię zesłano około 20 tys. powstańców. Generałowie rosyjscy w nagrodę

Wieszanie zdrajców. Jan Piotr Norblin

Tomasz Antoni Wawrzecki

*) Tomasz Antoni Wawrzecki herbu Rola (7 III 1759 - 5 VIII 1816) - z nominacji Stanisława Augusta chorąży wielki litewski, zwolennik reform, aktywny poseł Sejmu Czteroletniego z powiatu brasławskiego, członek Zgromadzenia Przyjaciół Konstytucji Rządowej i uczestnik wojny polsko-rosyjskiej 1792. Podczas powstania kościuszkowskiego fundator walki zbrojnej, organizator i dowódca na Żmudzi i w Kurlandii, radca i pełnomocnik Rady Najwyższej Narodowej, od 16 października 1794 generał lejtnant. Po klęsce pod Maciejowicami i pojmaniu Kościuszki został naczelnikiem insurekcji (mianowany decyzją Rady Najwyższej Narodowej z poręczenia H. Kołłątaja). Wraz z gen. Zajączkiem kierował działaniami wojskowymi w dalszej fazie powstania. Po ostatnich próbach oporu w Warszawie, rzezi Pragi i kapitulacji wycofał się z pozostałym wojskiem pod Radoszyce, gdzie 16 listopada ostatnie oddziały powstańcze uległy rozproszeniu.

**) Biblioteka Załuskich - od 1780 r. polska biblioteka narodowa, jedna z największych bibliotek świata drugiej połowy XVIII wieku, jedna z pierwszych w Europie (pierwsza w Polsce), starających się realizować zadania bibliotek narodowych poprzez gromadzenie, katalogowanie i udostępnianie możliwie pełnych zasobów narodowego piśmiennictwa. Fundatorami byli dwaj biskupi bracia Załuscy: Józef Andrzej (wielki bibliofil i bibliograf) i Andrzej Stanisław (wielki mecenas i organizator). Biblioteka została otwarta dla publiczności 8.VIII. 1747 w pałacu daniłowiczowskim. Wyrabowane z niej i wywiezione na rozkaz Katarzyny II do Petersburga zbiory stały się w roku 1814 zrębem Cesarskiej Biblioteki Publicznej (obecna nazwa Rosyjska Biblioteka Narodowa). Po wojnie polsko-bolszewickiej zbiory miały być zwrócone (na mocy traktatu rzymskiego), co Rosjanie zrealizowali tylko częściowo w okresie 1921-1934. Odzyskane składniki zbioru d. Biblioteki Załuskich włączono do polskiej Biblioteki Narodowej. Tę z kolei próbowali zniszczyć Niemcy podczas rujnowania Warszawy w 1944 r., co częściowo im się udało.

Adam JERSCHINA
adam.jerschina@onet.pl
CDN

Польська поезія в музеї

Pod Pegazem

26 квітня в Ірпінському історико-краєзнавчому музеї лунали польські пісні. Тут відбувся поетичний вечір Сергія Рожновського «Думка на два серця».

Сергій Миколайович пише вірші українською, польською і російською мовами. Небезпечні події на сході змусили його з родиною залишити рідне місто Маріуполь і перебраться в наш край. Нині Рожновський живе в Бучі і завідує радіомовленням в Ірпені. У його творчому доробку вже з'явилися вірші про Ірпін, Бучу і Гостомель. На вечорі поет прочитав власні вірші польською мовою. Потім його українські вірші прозвучали у виконанні Сергія та його доньки Марії.

Творчий діапазон поезії Рожновського широкий - від кохання до філософських роздумів про буття. Водночас його вірші торкають струни душі.

На вечорі відбувся перегляд фільму Сергія Рожновського «Не падай,

дощик», де відзнято краєвиди польських країв - Вармії і Мазур. Оскільки захід відбувся в день пам'яті Чорнобильської трагедії, то присутні вшанували хвилиною мовчання загиблих внаслідок аварії на ЧАЕС.

Це вперше в закладі культури міста Ірпеня звучала польська поезія. До цього поетичні вечори польською мовою в Ірпені могли бути хіба що на початку ХХ століття. А потім все польське старанно знищувалося.

Взаємини поляків і українців в різні часи були

різними. Це, зокрема, ілюструє експозиція музею двома картинами заслуженого художника України Володимира Сидорука. Одна називається «Тарас Бульба вбиває Андрія». Ця ілюстрація відомої повісті Гоголя нагадує про війни між поляками і українцями. Інша картина називається «Гетьман Петро Сагайдачний».

На ній зображено і Хотинську фортецю. Саме там польське військо спільно з українськими козаками завдало поразки турецькій армії.

Анатолій ЗБОРОВСЬКИЙ

Сергій і Марія Рожновські

UWAGA!

Економічний університет в Кракові запрошує взяти участь в проекті «У світі польської мови»

Участь у проекті це:

- ♦ Практичне вивчення польської мови
- ♦ Інтеграція з Полонією з різних країн Східної Європи та Азії
- ♦ Знайомство з польськими студентами
- ♦ Участь в цікавих зустрічах і заходах
- ♦ Екскурсії по Кракову і Малопольщі
- ♦ Можливість знайомства

з Економічним університетом в Кракові

Термін проекту: 4 - 26 липня 2015 р.

В рамках проекту:

Вік учасників: 18-25 років.

Країна проживання: Азербайджан, Вірменія, Білорусь, Грузія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Росія, Таджикистан, Туркменістан, Україна, Узбекистан.

Походження: польське походження, підтвержене в Консульстві Речі Посполитої Польщі або Карта Поляка.

Вартість участі: БЕЗКОШТОВНО.

В рамках проекту:

- Практичне вивчення польської мови в обсязі 90 академічних годин
- Екскурсії по Кракову і Малопольщі
- Інтеграційні заняття
- Харчування

- Проживання в гуртожитку Економічного університету в Кракові (двох- та тримісних кімнатах)

Витрати учасників:

- ♦ Доїзд до Кракова і назад
- ♦ Віза
- ♦ Медичне страхування на час проекту

Необхідні документи учасника:

- Реєстраційна карта учасника
- Скан документа про польське походження, виданого в Консульстві Речі Посполитої Польщі, або Карти Поляка
- Декларація про висловлення згоди на обробку персональних даних
- Підтвердження виконання on-line тесту

Контакт:

адрес e-mail - wswiecie@uek.krakow.pl
сайт - www.uek.krakow.pl

Для реєстрації на участь в проекті потрібно до 22 травня 2015 р. надіслати на вказану адресу електронної пошти необхідні документи учасника та виконати on-line тест з польської мови

Я до Тебе прийду серед темної ночі,
Намалюю на стінах вишневі сади!

Подивлюсь у твої, дуже втомлені, очі
Від проблем і війни, світової біди!

Я до Тебе прийду.
Завари мені кави.
Ще додай трохи перцю,
кориці і сліз...

Розкажи про свої недороблені справи.
Буду слухати мовчки.

А потім - на Біс!

Ще на Біс подаси цю приперчену каву.

Намалюєш яскраво колишне і днесь.

Буду їсти, мов бомж,
цю насичену страву.
Буду тут, буду там, буду з вами і - десь.

Więc dzień był taki,
jaki trzeba!

Świeciło słońce prosto w czoło.

Na pustej plaży częścią nieba,
Śpiewałem głośno,
nago, goło...

Piosenka mi leciała z gardła,
Nim ogień z paszczy złego smoka,

Żeby z pamięci złość wytarła.
Więc - nowe życie, nowa „stroka”!

9 kwietnia 2014 r. Mariupol

HistoriaDlaPolonii.pl

Miło nam poinformować, iż Fundacja Dziecięcy Uniwersytet Ciekawej Historii otrzymała dofinansowanie ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu „Współpraca z Polonią i Polakami za granicą 2015” na zrealizowanie projektu pod nazwą **Historia Polski na Multimedialnej Platformie Edukacyjnej dla polskich dzieci i młodzieży zamieszkałych za granicą.**

W ramach projektu powstanie **Multimedialna Platforma Edukacyjna** zawierająca materiały do nauki historii Polski. Lekcje zostaną przygotowane na dwóch poziomach edukacyjnych i skierowane do dwóch grup odbiorców: uczniów klas, będących odpowiednikiem polskich klas 4-6 oraz do uczniów klas gimnazjum.

Dla każdej grupy opracowany zostanie kurs obejmujący 15 tematów - najważniejszych wydarzeń Historii Polski. W sumie na Platformie znajdzie się 30 lekcji. Każda lekcja będzie się składać z krótkiego filmu lub/i prezentacji wprowadzających w temat, ćwiczeń i zabaw edukacyjnych, słowniczka polsko-polskiego wyrazów trudniejszych, testu sprawdzającego. Materiały przygotowane będą w sposób pozwalający na łatwe i przejrzyste wykorzystanie przez nauczyciela lub do samodzielnej pracy ucznia. W materiałach dla nauczyciela znajdzie się m.in. szczegółowy scenariusz 45-minutowej lekcji na dany temat. Wszystkie osoby, które chciałyby włączyć się do tworzenia Platformy prosimy o kontakt z koordynatorem projektu:

historiadlapolonii@duch.edu.pl

RYSOWNICY POLSCY

Och wiosna, wiosenka!

Z ZAPISÓW SĄDOWYCH PROTOKOLANTEK...

- ◆ Pozwana dopuszczała się zrad małżeńskich w nocy, w dzień natomiast próżnowała.
- ◆ Wyjechałem z żoną furmanką na pole, a tam oskarżona zaczęła rzucać w moją żonę kamieniami. Krzyknąłem wtedy: Niech pani przestanie rzucać, bo może pani trafić konia w oko!
- ◆ Wprawdzie widziałem jak obywatel Władysław K. bił kijem swoją żonę, ale jej wołania o pomoc nie słyszałem, ponieważ słuch mam przytępiony.

■ Inteligent tym się różni od nieinteligenta, że nie obraża się o żarty, rozumie żarty i lubi żarty.

Co zrobić z resztką wina?

Goście pożegnali się i wyszli, a w butelce zostało jeszcze trochę wina? Jeśli nie masz już ochoty na wykwintny trunek, nie wylewaj go ani nie zostawiaj otwartej butelki do rana, bo alkohol wywietrzeje. Najlepszym pomysłem jest wlanie resztki wina do pojemników na lód. Kostki winnego lodu są wyśmienitym dodatkiem do zup, sosów, potraw duszonych i wywarów. Z pewnością przydadzą się w niejednej kuchni.

Co najczęściej spożywają Polacy?

Jak donosi GUS, w ciągu roku oprócz owoców i warzyw (110 kg) statystyczny Polak spożywa 102 kg pieczywa i produktów zbożowych, 82 kg mięsa, 190 kg jaj (w różnej postaci), 29 kg produktów słodkich (takich jak dżemy, cukier, czekolada itp.), 5,5 kg ryb, 63 l mleka, 5 kg śmietany i śmietanki, 6 kg produktów mlecznych i niemalże 18 kg tłuszczów roślinnych, 2,5 kg kawy i ok. 1 kg herbaty.

Egzaltowana turystka mówi do górala:

- Ależ pan musi być szczęśliwy... patrzy pan na zaślubiny górskich szczytów z obłokami, widuje pan zachodzące słońce wypijające czar niknącego tajemniczego dnia...

- Oj widywałem ja, widywałem - przerywa góral - ale już teraz nie piję.

Do pracy przyjmują nowego pracownika.

- Jak długo był pan w poprzednim zakładzie?
- Trzy lata.

- Opuścił go pan wskutek wypowiedzenia?

- Nie, dzięki amnestii!

Szkot czyta książkę. Od czasu do czasu gasi światło, potem znów je zapala.

- Co ty robisz? - pyta go żona.

- Przecież przewracać kartki można i po ciemku.

Psychiatra mówi do pacjenta:

- Jak mogłeś całować moja żonę?!

- Wiesz, jak wytrzeźwiałem to też się dziwiłem...

- Ilu was tu pracuje?

- Z majstrem, siedmiu.

- Czyli bez majstra sześciu?

- Nie, bez majstra to nikt nie pracuje.

- Mam dla pana dwie wiadomości: dobra i zła. Ta zła to, że ma pan Alzheimera.

- A ta dobra?

- Zapomni pan o tym, zanim pan wróci do domu.

Jadą dwie blondynki maluchem i jedna mówi:

- Patrz jaki wielki las.

- Nie widzę, drzewa mi zasłaniają.

- Przepraszam, czy ma Pan może papierosa?

- Tak - dziękuję za troskę.

600 km na godzinę

Podczas jazd testowych najnowszy japoński pociąg magnetyczny osiągnął prędkość około 600 kilometrów na godzinę. Ustanowił w ten sposób rekord świata - informuje portal Russia Today.

Japoński pociąg magnetyczny podczas jazd testowych w miejscowości Mount Fuji osiągnął prędkość około 600 kilometrów na godzinę. Podwyższono w ten sposób ustanowiony wcześniej światowy rekord prędkości - 590 km na godzinę. Pociąg magnetyczny unosi się 10 cm ponad trakcją i jest napędzany siłą elektrycznie naładowanych magnesów.

PODSŁUCHANE

* Bardziej prawdopodobne jest, że przeżyjesz katastrofę lotniczą, niż że klikniesz w reklamę bannerową w Internecie.

* Dziesięć na dziesięć osób umiera. Nie bierz życia zbyt poważnie.

* Credo człowieka sowieckiego - „Lepiej na wszystko patrzeć przez palce niż przez kraty”.

Polska stanie się większa!

Istniejący obecnie dług terytorialny Republiki Czeskiej wobec Polski powstał w związku z realizacją Umowy między PRL a Czechosłowacją o ostatecznym wytyczeniu granicy państwowej, podpisanej w Warszawie w 1958 roku. Na jej podstawie Polska przekazała grunty o powierzchni ok. 1205 ha, a uzyskała w innych miejscach ok. 838 ha.

W konsekwencji powstał dług terytorialny o powierzchni 368,44 ha. Problematyką zwrotu długu terytorialnego zajmowała się Stała Polsko-Czeska Komisja Graniczna.

Aktualnie uzgodnienia znajdują się na finiszu. Póki co, data konkretnego przekazania gruntów Polsce nie jest znana.

Kontrasty Rosji

DZIENNIK
KIJOWSKI

«Дзєннїк Кїївський»
Реєстр. свїд. КВ 19034-7824
вїд 08.05.2012 р.

ЗАСНОВНИКИ:

Мїнїстерство культури України

Спїлка полякїв України

Редакцїя газети «Дзєннїк Кїївський»

WYDAWCA: PRG „Dziennik Kijowski”

Adres redakcji - Адреса редакції

ul. Saksagańskiego 40/85A, Kijów, 01033
вул. Саксаганського, 40/85А, Київ, 01033

Tel./fax: (044) 246 61 39

e-mail: okodk@ukr.net

Za treść reklam i ogłoszeń Redakcja nie ponosi odpowiedzialności, nie zamówionych rękopisów nie zwraca i zastrzega sobie prawo do skrótów. Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają poglądom redakcji.

Zespół redakcyjny:

Stanisław Panteluk - redaktor naczelny,
Andżelika Plaksina - redaktor techniczny,
Sergiusz Łukasz - menedżer promocji i reklamy,
Borys Dragin - korespondent,
Eugeniusz Golybard - korespondent,
Adam Jerschina - korespondent,
Stanisław Szewczenko - korespondent,
Mikołaj Oniszczuk - korespondent z Warszawy,
Łarysa Kaszczuk - księgowość.

Numer przygotowało Kolegium Redakcyjne reprezentujące organizacje polonijne Ukrainy.

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych od Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania „Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2015 r.”

Газета виходить 2 рази на місяць. Індекс передплати 30678.
Передплатити можна протягом року в усіх відділеннях зв'язку України.
Передплатна вартість 3,00 грн. на місяць. Роздрібна ціна у продажу - договірна.

Газета надрукована у ТОВ Фірма «Антологія». Зам. № 129-05-15

